

והגמרא מביאה ברייתא המפרשת את הפסוק [שהובא בקושית הגמרא]: "וכל אדם לא יהיה באהל מועד בבואו לכפר בקדש עד צאתו".

תנו רבנן:

"וכל אדם לא יהיה באהל מועד". (21)

א-תמ יכול אסור לעמוד אפילו בעזרה בשעת הקטרת הקטורת בקדש הקדשים?

תלמוד לומר: "באהל מועד". (1)

אין לי לאסור אלא באהל מועד שבמדבר.

במקדש שילה ובמקדש בית עולמים בירושלים — מניין שגם בהם נוהג דין זה? (2)

תלמוד לומר בהמשך הפסוק: "בבואו לכפר בקדש". ללמד שבכל מקום שנקרא "קודש" לא יהיה אדם בשעת הקטרת הקטורת [רבנו אליקים].

אין לי אלא בשעת הקטרה, שבה הכתוב מדבר [וכפי שהגמרא תבאר להלן].

בשעת מתן דמים (3) מניין שנוהג איסור זה?

תלמוד לומר: "בבואו לכפר". וכפרה היינו מתן דמים. (4)

אלא להכנס דרך ביאה, כלומר דרך הפתח המזרחי. אבל אם נכנס דרך גגות [או פשפשים] פטור, ובא הכתוב להשמיענו שביום הכיפורים בשעת הקטרת הקטורת אסור להכנס בכל צורה שהיא.

(ב) הכתוב הזהיר שאסור להכנס לצורך עבודה כגון להכניס את המחתה. [ועיין משנה למלך ביאת מקדש פרק ב סוף הלכה ב. ועיין גבורת ארץ].

2. כלומר, אולי נאמר שהמילים "אהל מועד" לא באו למעט את העזרה, אלא למעט שאין חיוב בשילה ובבית עולמים. כך משמע מהתוספות [סוף ד"ה שילה] וכן פירש שיח יצחק.

3. להלן בגמרא יתבאר באיזה מתן דמים מדובר כאן.

4. לעיל מ ב נחלקו תנאים אם כפרה היינו מתן דמים או וידוי. וכאן הכל מודים שאין זה וידוי, שהרי הוידוי נעשה מחוץ להיכל, וכאן מוזכר בפסוק בבואו לכפר בקודש" כלומר בפנים.

לאולם]. ולמאן דאמר שתי קדושות הן, היה עומד בתוך האולם [ברובד הרביעי שחוץ להיכל].

21. שיח יצחק לא גרס "באוהל מועד" מפני שהגמרא להלן דורשת מילים אלו. וכאן הגמרא מסבירה מה היינו מבינים אילו לא נאמר "באוהל מועד".

1. אפילו שלא בשעת הקטרת הקטורת אסור מדאורייתא לכהנים להכנס להיכל שלא לצורך [כמבואר במנחות כז א וברמב"ם ביאת מקדש ב ב].

והקשה המאירי: אם כן מדוע צריך לימוד שאסור לכהנים להכנס להיכל בשעת הקטרת הקטורת? הרי גם שלא בשעת ההקטרה אסור להכנס לשם! [וביום הכיפורים לא היו הכהנים עובדים אלא הכהן הגדול בלבד].

וכן קשה מדוע הוצרך הפסוק לאסור ביאה להיכל בשעת ההקטרה ביום הכיפורים? הרי בלאו הכי אסור להכנס שלא בשעת עבודה! ותירץ שני תירוצים: א) אין איסור בכל השנה

בוידוי השני שהתודה על פרו מזכיר תחילה את עונות ביתו, ואחר כך מזכיר את עונות אחיו הכהנים.⁽⁷⁾

וכפרת אחיו הכהנים — קודמת לכפרת כל קהל ישראל בשעיר המשתלח.⁽⁸⁾

אמר מר בבביתא: אין לי אלא בשעת הקטרה של הקטורת.

מאי משמע?! כיצד משמע שהפסוק מדבר על הקטרת הקטורת, יותר מאשר על מתן דמים? [רבנו אליקים].

אמר רבא, וכן אמר רבי יצחק בר אבדימי, וכן אמר רבי אלעזר: אמר קרא: "וכפר בעדו ובעד ביתו ובעד כל קהל ישראל".

איזהו קרבן שיש בו כפרה ששואה לו ולביתו,⁽⁹⁾ ולאחיו הכהנים, ולכל קהל ישראל? הוי אומר זו הקטרת הקטורת!

אין לי אלא בכניסתו, כל זמן שהוא עסוק בעבודתו.⁽⁵⁾

ביציאתו מנין שנוהג איסור זה?

תלמוד לומר: "עד צאתו".

ובהמשך הפסוק נאמר: "וכפר בעדו ובעד ביתו ובעד כל קהל ישראל".

ודרשו חכמים:

כפרתו — קודמת לכפרת ביתו.⁽⁶⁾

בוידוי הראשון שמתודה על פרו מזכיר תחילה את עוונותיו, ורק אחר כך מזכיר את עונות אנשי ביתו. שהרי נאמר תחילה "בעדו" ורק אחר כך נאמר "ובעד ביתו".

כפרת ביתו — קודמת לכפרת אחיו הכהנים.

[ועיין פירוש נוסף [בשם הרשב"ם] בתוספות ישנים תוספות רא"ש וריטב"א].

בהגהות הגר"א כאן אינו גורס "כפרתו קודמת לכפרת ביתו וכפרת אחיו הכהנים", אלא גורס "כפרתו קודמת לכפרת אחיו הכהנים". [וכנראה טעמו מפני ש"ביתו" שהוזכר בפסוק כולל גם את ביתו וגם את אחיו הכהנים, כמבואר בשבועות יג ב יד א כפי שהבאנו לעיל מג ב הערה 8].

8. עיין ריטב"א ושיח יצחק על תוספות ישנים ד"ה כפרתו.

9. הגר"א מחק "ולביתו" [כנראה מפני ש"ביתו" שבפסוק כולל את אחיו הכהנים כמבואר בשבועות יג ב יד א. והובא לעיל מג ב הערה 8].

5. כן נראה לפרש על פי דברי המאירי [אך למאירי כנראה היתה גירסא אחרת בגמרא כמבואר מדבריו עיין שם].

6. יש אומרים שביתו זו אשתו, ויש אומרים שהם כל בני ביתו. עיין לעיל מג ב הערה 9.

7. קשה, הרי הגמרא אמרה לעיל [מג ב] שכפרתו קודמת לכפרת אחיו הכהנים משום שיבוא זכאי ויכפר על החייב! ואם כן למה צריך פסוק ללמד דבר זה?

ויש לומר, שזה מלמדנו רק שהוידוי הראשון היה עליו, והשני על הכהנים. אבל עדיין היה אפשר לומר שבוידוי השני, מאחר שכבר התודה על עצמו וביתו, יקדים עכשיו את הכהנים משום כבודם. שיח יצחק בהסבר הפירוש השני בתוספות ישנים. ועיין עוד שם.

שהרי במתן דמים אין הכפרה שוה בכלום, כי הפר מכפר על עונותיו של הכן הגדול ועונות ביתו והכהנים, ואילו השעיר מכפר על עונות ישראל.⁽¹⁰⁾

ותמהינן: וכי הקטורת מכפרת?!

ומתצינן: אין. כן!

דהא תני שנה רבי חנניא ברייתא:

"למדנו לקטורת [על הקטורת] שמכפרת. שנאמר [במדבר יז יב]: "ויתן את הקטורת — ויכפר על העם."⁽¹¹⁾

ותנא דבי רבי ישמעאל: על מה — על איזה עון הקטורת מכפרת? על לשון הרע.

יבא דבר שבחשאי [שבסתרא], שהיא הקטורת, כי בשעה שהיא נעשית אסור לכל אדם לעמוד בהיכל, ויכפר על מעשה חשאי, על לשון הרע, שבדרך כלל הוא נאמר בחשאי.⁽¹²⁾

תנן התם שנינו שם במסכת כלים [א ט]:

כל הכהנים פורשין מהשטח שבין האולם ולמזבח⁽¹³⁾ בשעת הקטרה של הקטורת.⁽¹⁴⁾

אמר רבי אלעזר: לא שנו שפורשים מבין האולם ולמזבח אלא רק בשעת הקטרה בהיכל. בשעה שהקריבו את הקטורת של כל ימות השנה [בשחרית ובערבית] בהיכל, שבין האולם ולמזבח סמוך אליו.

תוספות ישנים הקשו: הרי גם מתן דמים היה בחשאי. שהרי גם בשעת מתן דמים פורשים מהיכל [כמבואר לעיל]! ואם כן מדוע אין מתן דמים מכפר על לשון הרע?

ותירצו: בשעת מתן דמים היה הכהן הגדול קורא אחת, אחת ואחת וכו' ואין זה בחשאי [בסתרא], מפני ששומעים את מעשיו. וכן כתבו תוספות רא"ש וריטב"א. עיין שם עוד.

13. עשרים ושתיים אמות הפרידו בין האולם ולמזבח. ומכל המרחב הזה היו פורשין בשעת הקטרת הקטורת. רש"י.

14. גם בשעת מתן דמים פרשו מבין האולם ולמזבח. ורבי אלעזר נקט קטורת מפני שהיא שכיחה יותר, שנוהגת בכל יום. וגם מפני שלפעמים פורשים בשעת הקטרת הקטורת ולא בשעת מתן דמים כדלהלן, תוספות ישנים [התירוץ הראשון מובא גם בתוספות הרא"ש].

דין פרישה זו הוא רק מדרבנן, אבל מדאורייתא אין פורשין אלא מאהל מועד שהוזכר בפסוק. וכדמשמע בגמרא בתחילת

10. רש"י. [יש אומרים, להלן סא א, שהשעיר המשתלח כיפר גם על הכהנים, אך כל זה בשאר עבירות, אבל מקדש וקדשיו מודה רבי יהודה שהכהנים מתכפרים בפר. ולכן אין הכפרה שבשעיר שוה בכל ישראל].

11. כאשר בני ישראל התלוננו על משה ואהרן, אחרי שקרח ועדתו מתו: "אתם המיתם את עם ה'", נגזר על בני ישראל מגיפה. ואז אמר משה לאהרן להוליך את הקטורת אל תוך הקהל, וכיפר עליהם. ופסקה המגיפה.

12. החטא של בני ישראל היה בלשון הרע שאמרו "אתם המיתם את עם ה'" [כמבואר בהערה הקודמת]. ומכאן שהקטורת מכפרת על לשון הרע. והטעם שהיא מכפרת על לשון הרע, זהו מפני שבדרך כלל לשון הרע נעשה בחשאי. והקטורת גם היא נעשתה בחשאי. כך נראה מפירוש רש"י.

[אבל רבנו אליקים פירש שחטא לשון הרע שהוזכר כאן הוא שהיו מדברים על משה בחשאי ממעשה כהונה].

שהתיובתא נאמרה כדו. בלא שהזכירו את שם השואל. [רבנו אליקים]:

שהרי שנינו בברייתא: רבי יוסי אומר: כשם שפורשין מבין האולם ולמזבח בשעת הקטרה של הקטורת [כפי ששנינו במשנה ההיא], כך פורשין מבין האולם ולמזבח בשעת מתן הדם של פר כהן משיח, (16) ופר העולם דבר של ציבור (17) ושעירי עבודה

אבל בשעת הקטרה דלפני ולפנים, של הקטורת הנעשית ביום הכיפורים בקדש הקדשים – בזה רק מזהיכל פרשי. פורשים רק מן ההיכל הסמוך לקדש הקדשים, אבל מבין האולם ולמזבח שהם רחוקים מקדש הקדשים לא פרשי. (15)

מתניב רב אדא בר אבהו סתירה לדברי רבי אלעזר מברייתא. ואמרי לה ואחרים אומרים

נוסף בתוספות הרא"ש וריטב"א].

ב. רבי אלעזר אמר שבשעת ההקטרה שבקדש הקדשים, מההיכל פורשים, אבל מבין האולם ולמזבח לא פורשים.

והקשה גבורת ארי: מה דין האולם עצמו? מצד אחד, ממה שאמר רבי אלעזר "מן ההיכל פרשי". משמע שמהאולם אין פורשים. ומצד שני, ממה שאמר "בין האולם ולמזבח לא פרשי" משמע שמהאולם כן פורשים!

ותירץ גבורת ארי שרבי אלעזר מסופק אם האולם קדוש בקדושת ההיכל, [כשם שהגמרא מסתפקת בזה להלן בעמוד ב]. ולכן לא דיבר על זה אלא רק על המקומות שברור מה דינם. ובמאירי מבאר כאן שהאולם עצמו נקרא כאן היכל, כיון שהאולם וההיכל קדושה אחת הם [להלכה].

16. הכהן המשיח שטעה בהוראה ועשה על פי הוראתו מביא פר לחטאת ונותן מדמו על הפרוכת ועל מזבח הזהב. רש"י.

17. סנהדרין שהורו הוראת טעות [בדבר שחייבים על עשייתו בזדון כרת ועל שגגתו חטאת], ועשו הקהל על פיהם, הרי הם מביאים פר לחטאת ונותנים מדמו על המזבח הפנימי. ומזים ממנו על הפרוכת. [ויקרא ד, יג יח].

העמוד. ריטב"א.

ודין פרישה מדאורייתא שבאהל מועד, בזמן שנבנה בית המקדש, נהג דין זה בהיכל. ולמאן דאמר [להלן בעמוד ב] שקדושת האולם וההיכל היא קדושה אחת גם באולם נהג דין זה. ריטב"א.

15. א. קשה, הרי בשעת ההקטרת שבקדש הקדשים אסור מדאורייתא להיות בהיכל, ואם כן מדוע לא גזרו שלא יעמוד גם בין האולם ולמזבח שמא יכנס להיכל [שהרי גם בשעת הקטרה בהיכל אין פורשין מבין האולם ולמזבח אלא משום גזירה כדלעיל בהערה הקודמת]. ותירץ הריטב"א: עבודה הנעשית בקדש הקדשים חמורה בעיני האנשים. ואין חוששים שאם יעמדו בין האולם ולמזבח באותה שעה הם יכנסו גם להיכל.

עוד תירץ בשם ה"ר יוסף: בשעת ההקטרה שבקדש הקדשים לא רצו חכמים לגזור שלא יעמדו בין האולם ולמזבח, מפני שרצו שהכהנים יעמדו שם ויראו שלא יעשה הכהן הגדול כמעשה הצדוקים, שמתקנים מבחוח ומכניסים לבפנים. ואף על פי שעדיין יכל הכהן הגדול לעשות כך בין שתי הפרוכות, מכל מקום מה שאפשר לתקן מתקנים. תירוצו זה הובא גם בתוספות ישנים [עמוד ב, ד"ה כיון] ותוספות הרא"ש [עמוד ב ד"ה ש"מ השני]. [ועייין תירוצו

כוכבים. (18) שמתן הדם של הקרבנות הללו היה בהיכל.

ומאחר שאמרנו שפורשין מבין האולם ולמזבח בין בהקטרת הקטרת ובין במתן דמים שבהיכל, אם כן, הא, מה מעלה יש בין ההיכל לבין האולם ולמזבח! כמה ההיכל חמור מבין האולם ולמזבח לענין דין פרישה! (19)

אין ביניהם אלא הבדל זה בלבד: שבהיכל פורשין בין בשעת הקטרה של הקטורת ובין שלא בשעת הקטרה, אלא בשעת מתן דמים. (20)

ואילו מבין האולם ולמזבח אין פורשין אלא בשעת הקטרה בלבד, אבל לא בשעת מתן דמים.

ולכאורה הברייטא סותרת את עצמה. שהרי בתחילת הברייטא שנינו שפורשין מבין האולם ולמזבח בשעת מתן דמים שבהיכל,

ואילו בסיפא שנינו: "ומבין האולם ולמזבח אין פורשין אלא בשעת הקטרה". ולא בשעת מתן דמים!

ולכן הגמרא מבינה שהרישא מדברת בעבודות שבהיכל [שפורשין מבין האולם ולמזבח בין בהקטרה ובין במתן דמים שבהיכל]. אבל הסיפא מדברת בעבודות שבקדש הקדשים [שפורשים מבין האולם ולמזבח רק בהקטרה בקדש הקדשים אבל לא במתן דמים] [ריטב"א בשם תוספות (21)].

ומבואר בסיפא שבשעת הקטרה מיהא, מכל מקום פרישי.

מאי לאו, בשעת הקטרה דלפני לפנים בקדש הקדשים!?

ולמדנו מדברי הברייטא שבשעת ההקטרה בקדש הקדשים פורשים אפילו מבין האולם ולמזבח, וזה שלא כדברי רבי אלעזר! (22)

18. כשהציבור עבדו עבודה זרה על פי הוראת בית דין בטעות, מביאים פר לעולה ושעיר לחטאת, ואותו שעיר מתן דמו על הפרוכת ואינו נאכל. רש"י על פי הגמרא בזבחים מז א.

19. יש הבדלים נוספים בין האולם למזבח. אבל כאן מדובר לענין פרישה. תוספות וכן כוונת רש"י.

וכתבו תוספות ישנים: גם לענין פרישה יש הבדל בין ההיכל לבין האולם ולמזבח. שמהיכל אפילו שלא בשעת עבודה אסור להכנס לשם שלא לצורך [מנחות כז, א]. אך כאן מדובר בפרישה שהיא לצורך עבודה. וכן מובא בתוספות הרא"ש.

20. רש"י. וכן כתב הריטב"א [ד"ה מאי לאו] בשם תוספות, שכתבו שודאי לא מדובר בשעה שאין עושה כלום, שהרי אם כך למה שיפרשו? [ועיין רש"י על רש"י ד"ה אי הכי. ויתכן שגם הריטב"א שם בפירושים הראשונים פירש כן].

21. עיין שם בריטב"א שכתב פירושים אחרים. [והשיח יצחק מפרש בדעת רש"י כפירוש התוספות שהביא הריטב"א שהעתקנו בפנים].

22. צריך ביאור: למה יהיה הבדל בין ההקטרה להזאה לענין בין האולם ולמזבח? הרי שניהם נלמדים מפסוק אחד!

וכתבו תוספות ישנים, שאכן הגמרא לא

וזה הרי לא נכון, שהרי **הא איכא הא מעלה**.
שיש מעלה נוספת, לענין הקטרה:

דאילו מהיכל פרשי, בין בשעת הקטרה
דידיה, בין בשעה שמקטירים בהיכל עצמו,
בין בשעת הקטרה דלפני לפנים בקדש
הקדשים.

ואילו מבין האולם ולמזבח לא פרשי אלא
בשעת הקטרה דהיכל [אבל בשעה
שמקטירים בקדש הקדשים אין פורשים מבין
האולם ולמזבח. וכדברי רבי אלעזר לעיל]:

וקושית הגמרא התבססה על ההנחה שכוונת
הברייתא "שלא בשעת הקטרה" היינו בשעת
מתן דמים. והגמרא בתירוץ שלפנינו משנה
את ההסבר בברייתא. ולפי זה מתרצת את
הקושיא:

ומתרצינן: **הא קתני, מה שאמרת שיש הבדל**
בדין פרישה בין ההיכל לקדש הקדשים
בהקטרה, אכן כתוב בברייתא עצמה. וכך יש
לפרש את הברייתא:

הא מה מעלה יש בין ההיכל לבין האולם
ולמזבח?

אלא שבהיכל, פורשין בין בשעת הקטרה
בו [בהיכל] עצמו, ובין שלא בשעת הקטרה

ודחינן: לא! הברייתא שאמרה שפורשים
מבין האולם ולמזבח בשעת ההקטרה,
מדברת **בשעת הקטרה דהיכל בלבד.**

וכך אמרה הברייתא:

"הא מה [היא ה]מעלה יש בין ההיכל לבין
האולם ולמזבח? אלא, שבהיכל פורשין בין
בשעת הקטרה [הן בהיכל, והן בקדש
הקדשים], ובין שלא בשעת הקטרה [אלא
בשעת מתן דמים — שבהיכל ושבקדש
הקדשים]."

[ואילו] מבין האולם ולמזבח אין פורשין
אלא בשעת הקטרה [שבהיכל בלבד. אבל
אין פורשין בשעת מתן דמים שבקדש
הקדשים]."

כלומר, המעלה שיש בהיכל יותר מבין
האולם ולמזבח, היא בשעת מתן דמים
בקדש הקדשים: שמהיכל פורשים, ואילו
מבין האולם ולמזבח אין פורשים.⁽²³⁾

ומיד הגמרא תמחה: **אי הכי — אם כך, שאין**
פורשין מבין האולם ולמזבח אלא בשעת
ההקטרה שבהיכל, מדוע אמרה הברייתא
"הא מה מעלה", ומשמע שרק מעלה אחת
יש בין ההיכל לבין האולם ולמזבח [לענין
מתן דמים, כפי שהתבאר בתירוץ הגמרא
לעיל] ותו לא, ולא יותר.

אמרה הברייתא: כשם שפורשין מבין האולם
ולמזבח בשעת הקטרה שבהיכל. כך פורשים
בשעת מתן דמים של פר כהן משיח שגם היא
בהיכל.

ותמה הרש"ש שהרי הגמרא לא שאלה כלל
מן הרישא. עיין שם.

הבינה את טעם הדבר אך הוכיחה כך מהברייתא
[ולמסקנא באמת אין הבדל בין הקטרה להזאה
וכדלהלן]. [ועיין בתוספות ד"ה מאי לאו].

23. פירשנו את דברי הגמרא כאן על פי מה
שמוכח מרש"י להלן ד"ה אי הכי. אבל רש"י
כאן לא הסביר אלא את תחילת הברייתא. שכך

בו עצמו, אלא בשעת הקטרה שבקדש הקדשים.⁽²⁴⁾

ואילו מבין האולם ולמזבח, אין פורשין אלא בשעת הקטרה שבהיכל.

ב-תמ

[אבל בשעת הקטרה שבקדש הקדשים אין פורשים מבין האולם ולמזבח. וכדברי רבי אלעזר].

ומתירין הגמרא עולה שהברייתא אמרה שיש מעלה בהיכל יותר מבין האולם ולמזבח לענין הקטרה. ולא הוזכר בברייתא שיש מעלה נוספת בענין מתן דמים [שבשעת מתן דמים שבקדש הקדשים, פורשים רק מן ההיכל בלבד, ולא מבין האולם ולמזבח].

ולכן הגמרא מקשה:

והא איכא הא מעלה — והרי יש גם את המעלה הזו:

דאילו מהיכל פרשי, בין בקדושה דידיה, בין במתן דמים שבהיכל עצמו, בין בקדושה במתן דמים דלפני ולפנים, בקדש הקדשים.

ואילו מבין האולם ולמזבח, לא פרשי אלא רק בקדושה, במתן דמים דהיכל!

ומדוע הברייתא לא אמרה שיש מעלה

נוספת בהיכל יותר מבין האולם ולמזבח, לענין מתן דמים?⁽¹⁾

אמר תירץ רבא:

אמנם הברייתא לא הזכירה בפירוש שיש מעלה גם במתן דמים, אבל "שם פרישה" — אחת היא.

דין פרישה הוא דין אחד, ואין לחלק בין הפרישה שנאמרה בענין הקטרה לפרישה שנאמרה בענין מתן דמים. ומאחר שלמדנו בברייתא שבשעת הקטרה שבקדש הקדשים אין פורשים מבין האולם ולמזבח, מובן שגם בשעת מתן דמים יש את אותו הדין, והכל נחשב מעלה אחת בלבד.⁽²⁾

ועכשיו הגמרא מבארת את דברי הברייתא שהבאנו:

אמר מר בברייתא: כשם שפורשין מבין האולם ולמזבח בשעת הקטרה, כך פורשין בשעת מתן הדם של פר כהן משיח, ופר העולם דבר של ציבור, ושעירי עבודת כוכבים.

והוינן בה: מנא לן? מנין לנו שגם במתן דמים שבשאר ימות השנה פורשים? הרי הפסוק "וכל אדם לא יהיה באהל מועד" מדבר ביום הכיפורים!

האולם ולמזבח: א) לענין הקטרה שבקדש הקדשים. ב) לענין מתן דמים שבקדש הקדשים ומדוע הברייתא אמרה שיש מעלה אחת בלבד. ועיין תוספות ד"ה דאילו.

2. והברייתא לא מנאה שתי מעלות בהיכל [אחת לענין הקטרה ואחת לענין מתן דמים מפני שהכל דין אחד. ריב"א לשיטתו בהסבר שאלת

24. עד עכשיו הגמרא הבינה "שלא בשעת הקטרה" היינו בשעת מתן דמים. ועכשיו הגמרא משנה את הפירוש בדברי הברייתא: "שלא בשעת הקטרה" היינו שלא בשעת הקטרה בהיכל, אלא בקדש הקדשים.

1. פירש הריטב"א, שהיה ראוי לברייתא לומר שיש שתי מעלות בהיכל יותר מאשר מבין